

ПОЛЯКИ

У звітному місяці розширено на терені Станиславщини Польську Організацію Терористичну, якої спеціальним завданням було творити боївки та різними способами винищувати українців.

Головним осередком ПОТ є місто Станиславів, яке творить воєдінство. На чолі воєдінства стоїть полк. Тосько, який мешкає в Станиславові при вул. Гославського ч. ІІІ. разом з командантом староства Лисець, Брухою Ім. Станиславівське воєдінство діляться на такі розширені староства:

- Надвірня
- Богородчани
- Лисець - командантом Бруха
- Галич
- Зелене Устя
- Нижнів.

Ці всі староства творять у себе платоки, а крім того по менших селах та осідках спецгрупи, в числі 25-30 чоловік /членів/.

Звичайно 3 - 5 платоки творить староство, з майором на чолі, а 3-6 староств - воєдінство, з полковим на чолі.

Завданням польської організації на терені Станиславщини є знати все про українське, при допомозі всяких засобів, чи Г-по чи НКВД, чи власними силами. По члени ПОТ виконували свої завдання і доручення свого проводу ба-чимно найкраще по таких доказах:

19.III.44 р. в с. Пацківці-по арештувало 2-ох націоналістів, яких опісля розстріляно. Причиною арешту був хляк НКВД донос члена ПОТ Марціна Кудницького і Волосяки Ромка зі с. Пацківці, яким доручив це зробити командант староства Лисець Бруха Іміль, дня 18.III.44 р.

15.IV.44 р. член ПОТ Віктор Силич зі с. Лисець зробив донос на 2-ох націоналістів зі с. Ст. Лисець, яких НКВД арештувало.

В с. Приблудіві, поляки, член ПОТ Дундуга зробив донос на НКВД на лиц. с. Бортинки, як він твердив/арештували його брата.

В м. Станіу на донос поляків: Гольського К. і Гука П. НКВД при ЧА арештувало Белез Вєстатів, Богач Івана, Чорноскокого Романа і Іванців Дмитра.

В данчій місцеві воляки підняли криса дир. школи, а опісля зробили донос до маляр, які при реалізації цього криса знайшли - директора розстріляли.

ПОТ в останньому часі дала наказ всім жінкам і дітям виократись зі сіл і малих осередків до більших центрів, а на місці залишитись тільки боседами мужчинами, яких організує в боївки. На теренах Станиславщини почали вже від половини березня діяти боївки ПОТ, яких завданнями є винищувати українців. Були такі напади:

8.V. 44 р. члени ПОТ в малярських уніформах wraz з малярками зробили напад на село Носіч, щоб його цілковито знищити. Одначе це їм не вдалось і тільки спалили 8 господарств та ранили 6 українців.

Виниклий напад організував Бруха Іміль командант староства Лисець, цей сам Бруха організував напад на Ст. Лисець 6.V.44 р. при чому важко ранено 2-ох націоналістів. Не пощастило йому і тут, бо тільки ранено 2-ох людей.

Воляки планували напад на Ст. Богородчани дня 8.V. 44 р. , але тому, що тут стояла німецька залога, зрештували.

В Станиславівському повіті мали знищити та опалити сс. Носіч, Ст. Лисець, Пацківці і Ст. Богородчани по відступі німців.

14.V.44 р. поляки зі Солотинки, які останньо перебувають в Надвірній, передані в малярські уніформи, разом з малярками грабували і арештували людей в сс. Кубчаківка і Яковець.

Крім організування боївок, поляки стараються співпрацювати з німцями, малярками та совітами. Докладами співпраді були доноси на українців до команди Г-по та одержання від малярських військових частин зброї для боївок. Про це говорять також нижчі факти:

Качень Ісаєф, поляк зі с. Богородчани показав червоноарміїцям в с. С.

Спешний хату, де перебувала наша соїлка.

Пакет Яків, поляк з СтиніУ доіс Більшовицькому штабові, що присілок
воби спавнаи українці зі с. Ворони, де є 75 % бандерісців.

В с. Глубока місцеві поляки зробили донос на віїта Козубаля Фелікса,
якого після Більшовики арештували.

З приходом Більшовиків поляки організували в СтиніУ, Надвірній та Май-
дані Середньому уряд та міліцію, які складалися виключно з поляків та на
кожному кроці переслідували українців.

Доказів співпраці польських імперіалістів з німецько-російськими можна
виписати багато більше. В усіх польських організаціях, а також у неоргані-
зованих поляків є тільки одне гасло: шити українців. Вони забувають про
те, що в той спосіб пригтовляють тільки гріб для себе, бо історія польських
українських відносин найкраще може розказати про гнів і німсту українських
народних мас.

Постіт, 23.V.1944 р.